

Det Sargade Landet

Månegarm

Under en blodröd himmel
på ett berg bortom skog,
spejar höken över vidderna
vaksamt och stilla.

Trummor hörs i fjärran
som ekon av en förgången tid,
då elden härjade i skogar och hem,
då ljuset förpestade vårt liv

Fågelsången har tystnat,
bäcken står nästan stilla,
höken höjer sina vingar,
dagen går mot sitt slut.

Korp och hök cirklar tillsammans,
än en gång enade i skyn,
Ulv, människa och troll,
skärvor av ett annat liv.

Stålkädda hovar trampar i väntan,
sparkar upp grus och damm.
För alltid, för evigt
deras dag har tvinat till stoft.

I mörka vindars skepnad,
som ett svart regn faller,
väter vå deras kroppar,
dränker dem i mörkrets namn.

Under en blodröd måne,
på berg bortom skog,
ljuset har nu tvinat,
mörkret tar äntligen vid.

Med ansiktet i ett vridet grin,
som ljusets bane färdas vi.
Stridsropan ekar i skogar och berg,
stålets sång dränker blodig jord...